

K opovědi své firmy jest povinen i kavárník, platí-li výdělkovou daň § 7. uv. z. k. obch. z.

J. M., kavárník na Král. Vinohradech, vyzván byl c. k. obch. soudem v Praze ku opovědi své firmy, poněvadž jemu dle sdělení c. k. okres. hejtmanství vyměřen právoplatně na dani výdělkové obnos 204 K.

Rozkladu, ev. stížnosti do vyzvání podanému nevyhověno,

p o n ě v a d ě

dle čl. 4. a 19. obch. z. každý kupec, jenž po živnostensku obchody (čl. 271. a násl. obch. z.) provozuje, povinen jest svoji firmu dáti opověděti. Dle § 7. uv. z. k obch. z. vztahují se předpisy o firmách na ty kupce, kteří ze své živnosti na dani z výdělků platí nejméně na Král. Vinohradech 80 K. Tím předpisem odstraněn byl předpis čl. 10. obch. z., který v příčině hostinských něco jiného nařizoval, nezáleží tudíž na tom, zda kupec též za živnostníka se pokládá či nic.

Že stěžovatel na dani z výdělků více než 80 K (204) platí, jest prokázáno oznámením c. k. okres. hejtmanství na Kr. V., že pak prodávaje kávu a jiné nápoje i pečivo, obchody dle čl. 271. č. 1., 2., 272. č. 1. obch. z. provozuje, nemůže rovněž býti pochyby. Proto rozkladu nevyhověno.

C. k. vrchn. zem. s. pro král. České nevyhověl rekursu usnesením ze dne 12. března 1910, č. j. ^{R IV. 89/10}, ze správných důvodů usnesení rejstříkového soudu, k nimž se stěžovatel odkazuje a jimiž vývody jeho rekursu dle zákonných předpisů byly vyvráceny.

C. k. nejvyšší soud usnesením ze dne 12. dubna 1910, č. j. R II. ^{21/10} nevyhověl dovolacímu rekursu, poněvadž tu není podmínek § 16. cis. nař. 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., zvláště když vzhledem k tomu, že tu nepochybně po živnostensku jsou provozovány obchody absolutní ve smyslu čl. 271. č. 1. obch. z., pro otázku povinného protokolování dle § 7. uv. z. k obch. z. rozhodující jest toliko placená daň, ježto čl. 10. obch. z. rakouským zákonodárstvím odstraněn byl tím, že toto užívši výhrady do čl. 10. pojaté, vydalo ustanovení pro Rakousko rozhodující v § 7. uv. z. k obch. z. Dr. W o r e l.

Differencování obecních přírážek. Legitimace ku podání stížnosti

Obec M. O. usnesla se uhraditi schodek z rozpočtu na r. 1909 75% přírážkou k pozemkové i činžovní dani a 90% přírážkou k dani důchodkové, z vyššího služného a výdělkové. Stížnosti proti tomuto rozvržení přírážek zemský výbor vyhověl a dotčené usnesení obec. výboru zrušil, poněvadž dle § 72. ob. ř. smí býti pouze příráž-

ka k všeobecné dani výdělkové o třetinu vyšší než přírážky k ostatním daním. Proti tomuto rozhodnutí směřující stížnost majitelů domů, přejících si, aby nižší přírážka k dani činžovní byla ponechána, správní soud. dvůr rozhodnutím ddt. 18. dubna 1910 č. 9350 ex 1909 zamítl z toho důvodu, že k podání stížnosti nebyli v tomto případě domácí páni (jako poplatníci) legitimováni, nýbrž jediné obec, které přísluší právo, určití úhradu schodku rozpočtového a tudíž rozvrh obecních přírážek v mezích zákona (autonomie obce — Selbstbestimmungsrecht); stěžovatelé také ani nebyli rozhodnutím zemského výboru ve svých právech zkráceni, poněvadž usnesení obecního výboru o přírážkách bylo vůbec zrušeno, a musila se obec usnésti na jiných přírážkách, tak že nezbylo něco, co by je jako poplatníky tížilo. Ostatně pouhé usnesení obecního výboru o přírážkách neváže vždy poplatníky ještě k placení; tento závazek nastane teprve po právoplatnosti dotčeného usnesení výborového, k čemuž je zapotřebí při jisté výši přírážky schválení vyšších úřadů.

Poplatník je tedy legitimován k stížnosti proti jednotlivým položkám rozpočtu, proti nesprávně rozpočtené výši obecní přírážky, proti přírážkám resp. dávkám zákonem neodůvodněným a jiným nezákonnostem; pokud však obec použije svého práva zavést na úhradu schodku rozpočtu řádně projednaného přírážky k různým druhům daní, je pouze ona legitimována k stížnostem v té příčině.

Frant. Janík, zem. místosekr.

§ 183. tr. z.; § 415. obč. zák. Použití § 183. tr. z. není vyloučeno tím, že kommissionář zboží mu do kommissee odevzdané spracoval.

(Rozh. c. k. nejvyš. zruš. soudu z 7. led. 1910, Kř III. 162/9.)

Obžalovaný byl odsouzen pro zločin zpronevěry dle § 183. tr. z. Jeho zmateční stížnost byla zamítnuta.

D ů v o d y:

Opírajíc se o § 281. č. 9. a) tr. ř. chce zmateční stížnost, aby se vyloučila v tomto případě skutková povaha § 183. tr. z. proto, že prý nelze smluvní poměr, který byl mezi obžalovaným a M. R-em, pokládati za pravý obchod kommissionářský ve sm. obch. zák.

Pokud se to snaží stížnost doličovatí v ten rozum, že obžalovaný zboží mu M-em odevzdané spracoval, a že tím němu na byl podle § 415. obč. zák. práva vlastnického . . . neprovádí zmatku dovolávaného tak, jak toho zákon vyžaduje. Nezjišťujef rozsudek v odpor vzatý skutkových okolností, jež slouží vývodům těmto za podklad; ba okolností těch nelze postřehnouti ani ve spisech a nelze proto také k nim v řízení o zma-